

Pe când lucrurile se aflau în acéstă jalnică stare, sosi, în diminea de 16 Martie, uă scire estraordinară la Divan, cum că Tudor se apropie de Bucurescī cu tóte glótele sélle. Atunci se sculă și

ciile publice și trăindu numař cu averea ce'să făcusse în timpii de mai 'nainte, și care era* în destulă de bună.

In intervalul acesta, confrății Eteriei progrésau și, cunoscându pe Savva din famă, ilu inițiară și pe elu în afacerile acestei societăți secrete. Nu multă înaintea isbucnirei rescōlei, Savva concepu uă stratagemă fórte cutezătore pentru luarea cetății Brăila, unde era concentrată cea mai mulă putere și care era cheia a celorul alte cetăți române de pe marginile Dunării. De aceea și trimise ânteiș pe unu Polcov: Sotiru Pappadopolu, grecu din Poloponesu, sub nume de neguțătoru, făgăduindu că va mai expedia și altă 500 ostași în urmă, totu sub aceeași categorie, și cu instrucții că după ce se va uni cu partea de cetăteni cari erau inițiați mai de 'nainte, să ocupe, într'uă di hotărâtă (25 Martie), zidurile acestei cetăți pe nesimțite, să întorcă tunurile asupra cetății și să extermeze pe toți Turci ce se aflau acolo. Ense, pe când numitul Sotiru aștepta, plinu de ardore și de nerăbdare, sosirea confrăților făgăduiți, de nă dată isbucni revoluția în Galați. Atunci Turci, din cauza apropierei disului orașu, începură a fi mai cu de aprópe băgare de semă și a păzi cu mai multă strășnicie. Deci, neisbutindu planul acesta, Sotiru abia, cu multe ostenelă și felurite chipuri, putu să ésa din cetate ca sa'să scape viață, și se întorse la Bucurescī.

După neisbutirea predisulu planu, guvernul, vădendu-se nevoită de grelele împrejurări, orândui pe numitul Savva și prefectu alu Capitalei. Acesta, socotindu că era de trebuință a se inconjura și elu, pentru ochii lumii, de ori că ostași putea